

Una entrevista molt especial: Sara Sánchez ens explica coses sobre el seu dia a dia.

Sara, participa en l'enregistrament d'una entrevista, en la Residència i hem volgut compartir-la amb tots vosaltres.

Entrevistadora: Explica'ns coses de tu, Com et dius?

Sara: Sóc Sara. Al gener farà un any que vaig arribar a la Residència, abans estava a la Llar.

En la Llar, m'aixecava a les 7 h, feia el llit, esmorzava i em preparava la motxilla per anar a treballar al taller ocupacional. Ara ja no treballo. Quan em van operar, el metge em va donar la llarga malaltia.

Entrevistadora: I què feies al taller?

Sara: Capsetes per a collarets i arrecades.

Entrevistadora: T'agradava anar al taller? Trobes a faltar anar a treballar?

Sara: Sí que m'agradava, però no trobo a faltar anar a treballar. Dels companys me'n recordo molt, i a vegades quedo amb ells i anem a fer una volta.

Entrevistadora: M'has dit que al gener farà un any que estàs en la Residència. Explica'm, quines coses fas aquí?

Sara: Doncs m'aixeco al matí, em dutxo i baix a esmorzar, el menjar està molt bo. Després d'esmorzar, toca fer activitats. M'agrada molt informàtica, escriptura i posar les targetes dels menús.

Entrevistadora: Quines coses t'agradaria fer, que no facis en la Residència?

Sara: M'agradaria fer activitats fora del centre. Anar a un esplai, fer informàtica....

Entrevistadora: Sara, ets feliç?

Sara: Sí, sóc molt feliç.

Entrevistadora: Perquè saps que ets feliç?

Sara: Perquè ric.

Entrevistadora: Què et fa riure i ser feliç?

Sara: La meua família, els meus companys i fer activitats.

Entrevistadora: Vols explicar-nos una mica més?

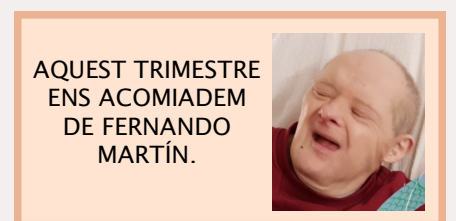
Sara: No, ara haig d'anar a dinar.

Entrevistadora: Bé Sara, moltes gràcies per explicar-nos coses de tu.

Sara: De res fins ara.

Sara Sánchez

AQUEST TRIMESTRE HEM CELEBRAT ELS ANIVERSARIS DE.....

S'inaugura oficialment la Llar 3

El President de la Fundació privada ASPANIDE, el Sr. Francisco Ruiz, va tenir la satisfacció de rebre al Conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, el Sr. Chakir El Homrani Lesfar, i a l'Alcaldessa de Santa Coloma, la Sra. Nuria Parlón, per inaugurar oficialment la nostra tercera Llar. Fa més d'un mes que un grup de persones han emprès un nou camí, viure de forma independent amb els suports que cadascun necessita. Estem orgullosos i feliços de poder haver fet realitat aquest projecte després de molt esforç i un llarg recorregut.

ESTIU I PLATJA

Festes de Gracia

Festes de Sta Coloma

¡¡DE FESTA EN FESTA!!

Celebrem la Diada

Festes de Sants

Festes de la Mercè

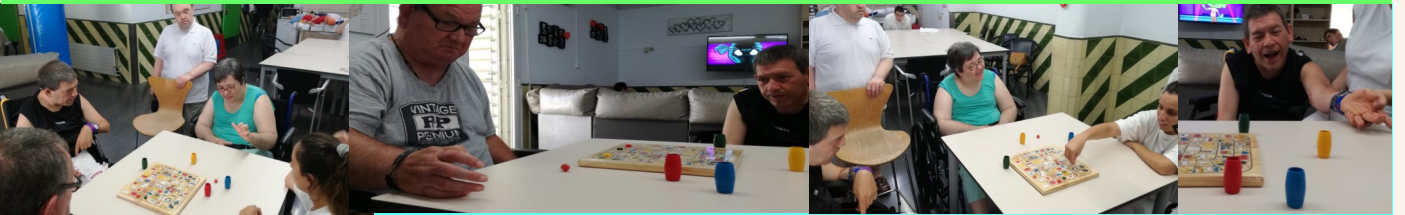

DE COLÒNIES A ROSES

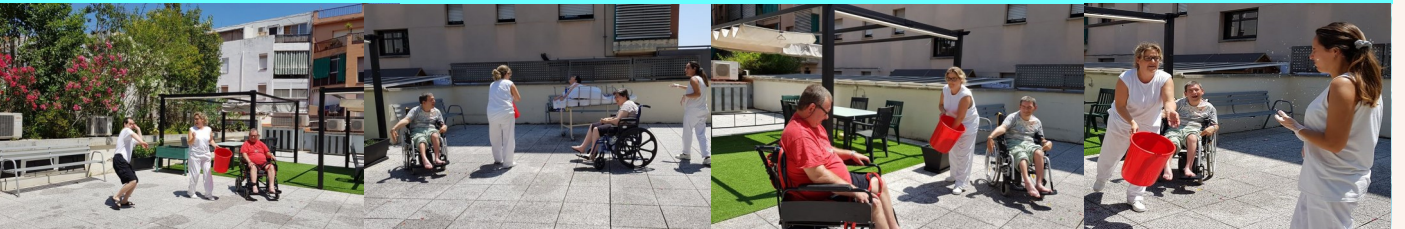
Navegant en les Orenetes del port de Barcelona

TALLER DE REBOSTERIA: Activant els sentits

ACTIVITAT D'OCI: Activant la ment

Per a la calor, el millor és refrescar-se amb aigua!!

Motricitat fina i discriminació de grandàries i colors

ACTIVITAT COMUNITÀRIA: Cuidem el nostre jardí, plantant precioses flors

Aquest trimestre engegarem una nova experiència amb els usuaris: el voluntariat. Miguel Colás, col·labora com a voluntari, en algunes activitats, guiat i acompanyat pel personal i donant suport als usuaris de la Residència. Bravo Miguel ha estat genial! Moltes gràcies.

31 D'OCTUBRE
PASSATGE
DEL
TERROR

3 de Desembre

Dia de la
Diversitat Funcional
Visita la nostra parada
amb manualitats fetes pels nostres nois.

DISCOTECA 2018

21 D'OCTUBRE/2018
18 DE NOVEMBRE/2018
16 DE DESEMBRE/2018

DES DEL CDIAP ENS EXPLIQUEN.....

Què puc deixar de fer per tu?

Vaig ser a les Jornades del 30 aniversari de la Fundació Nexe, en 2014, quan vaig plantejar obertament aquesta pregunta:

Què puc deixar de fer per tu?

Pot semblar un recurs retòric i fins i tot poètic. Res més lluny de la realitat.

Aquesta pregunta orienta la pràctica, la relació amb els altres. Fins i tot amb aquelles persones amb més necessitats de suport... generalitzat i extens, com sol referir-se'n als manuals.

Què puc deixar de fer per tu?

Quan sovint ens preguntem el contrari: *Què puc fer per tu?*

I està bé. Estem disposades a arribar allà on l'altre necessita, més si la persona no pot per si mateixa.

Però pot aparèixer un efecte secundari no previst, sobretot per la persona a qui ajudem:

T'ajudo en tot, t'ajudo tant...

Fins al punt en el que pot aparèixer la **dependència**.

Dependència teva de mi. La qual cosa em dóna valor. A mi. Em fa sentir-me important, útil i necessari/a.

I no està malament, també tenim dret a tenir en compte les nostres necessitats...

I si filem prim, potser no es tracti només de les nostres necessitats. Podem ser útils sense arribar a generar dependència en qui "ajudem".

De nou, la pregunta *què puc deixar de fer per tu*, és l'estratègia que ens ajuda a fer sentir capaç a la persona que tenim davant.

Ens permet empoderar-la. Ens fa retirar-nos a temps i "fer menys"

I potser aquestes paraules sonen a discurs filosòfic. Potser ho sigui... Llegint a Martin Buber trobarem allò de "només a través tu, el jo es converteix en jo"

I la meua intenció no és fer filosofia. Més aviat parlar de:

quan netejo mocs, poso les sabates, penjo la motxilla de la meua filla..... quan dono de menjar...

Si em pregunto *què puc deixar de fer per tu*, potser descobreixi que no fa falta que t'aguanti el cap i subjecti les mans per netejar-te la cara. Potser veurà com **tu** ets capaç d'entrar el teu peu a la sabata. Potser m'adonaré de com **tu** pots obrir la boca abans que jo decideixi ficar la cullera. Potser...

Potser després, potser demà pugui preguntar-me *què puc deixar de fer per tu*

Carlos Pérez

Coordinador CDIAP en la Fundació Privada ASPANIDE